

Saksbehandler: Kari Leira Bjørnsnøs
Direkte tlf.: 73567051
Dato: 12.09.2014
Saksnr.: 14/151 - 2
Arkivkode: DOMSTOL 008 Eksterne
utredninger,
høringsuttalelser
Deres ref.: 14/151-LKR

Justis- og beredskapsdepartementet, Sivilavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Høringsuttalelse til rapport fra arbeidsgruppen for gjennomføring av regelverk, organisering og behandling av barnebortføringsaker i Norge

Domstoladministrasjonen viser til departementets høringsbrev i ovennevnte sak.

Vi vil i denne høringsuttalelsen fokusere på de deler av rapporten som har størst betydning for domstolenes arbeid.

Meklingsordning

Domstoladministrasjonen støtter arbeidsgruppens forslag om å innføre en meklingsordning i barnebortføringsakene. Vi antar at det også i disse sakene normalt vil være til det beste for barnet at foreldrene blir enige om en løsning i saken.

Vi er videre enig i at en slik meklingsordning bør legges til domstolene. Tingrettene har lang erfaring i å mekle, både ved forberedende rettsmøter i foreldretvister og ved rettsmekling i andre sivile saker. Denne meklingserfaringen vil være nyttig å ha med seg inn ved meklings i barnebortføringsakene.

Sentralisert jurisdiksjon

For å sikre rask saksbehandling og korrekte avgjørelser mener Domstoladministrasjonen at jurisdiksjonen i barnebortføringsaker bør sentraliseres til én domstol. Dommere som behandler barnebortføringsaker bør ha god kjennskap til sakfeltet, herunder til internasjonale konvensjoner som gjelder på området. Ved å sentralisere jurisdiksjonen til én domstol, der én eller flere dommere behandler sakene, vil dommerne få et tilstrekkelig antall saker til å bygge opp erfaring på saksområdet. Slik vi ser det, vil det være en forutsetning for å få en velfungerende meklingsordning at bare én domstol behandler disse sakene. Sentralisering av jurisdiksjon i barnebortføringsaker er for øvrig flere ganger anbefalt av spesialkomisjonene i Haag og av ulike andre samarbeidsorganer.

Arbeidsgruppen foreslår at barnebortføringsakene legges til Oslo byfogdembete dersom de skal sentraliseres. Forutsatt at det innføres en meklingsordning i domstolene for barnebortføringsakene, mener Domstoladministrasjonen at sakene bør legges til en domstol som har erfaring med meklings i foreldretvister etter barneloven, noe Oslo byfogdembete ikke har.

Vi viser til brev sendt Justis- og beredskapsdepartementet 12. juni 2013, der vi anbefalte at jurisdiksjonen i barnebortføringsaker blir sentralisert, og at sakene legges til en stor eller mellomstor tingrett som har erfaring med meklings.

I brevet foreslo Domstoladministrasjonen at alle begjæringer om tilbakelevering etter barnebortføringsloven legges til Sør-Trøndelag tingrett, som en av de større, sentralt beliggende domstolene i Norge. Sør-Trøndelag tingrett har mangeårig erfaring med og en særlig interesse for mekling i så vel foreldretvister som andre sivile tvister. Domstoladministrasjonen har vært i kontakt med sorenskriver i Sør-Trøndelag tingrett, som er positivt innstilt til at sakene legges dit. Det vurderes også som en fordel at Sør-Trøndelag tingrett allerede har kompetanse på barnebortføring gjennom kontaktdommer Anne Marie Selvaag, som også har arbeidet i prosjektet om domstolenes behandling av barnebortføringsaker.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Under forutsetning av at jurisdiksjonen i barnebortføringssakene ikke sentraliseres, har arbeidsgruppen foreslått at det etableres en ordning med eksterne meklere som skal bistå domstolene ved behov. Domstoladministrasjonen vil påpeke at en ordning med eksterne meklere vil være ressurskrevende å administrere. Det vil videre påløpe høye kostnader i form av salær og reise- og oppholdsutgifter til de som skal reise rundt i landet for å mekle i disse sakene. Vi mener derfor at den foreslåtte ordningen vil være uheldig i et samfunnsøkonomisk perspektiv.

Det vil videre være både tid- og ressurskrevende dersom dommere i alle domstoler skal opparbeide og opprettholde kompetanse i barnebortføringssaker.

Dersom barnebortføringssakene sentraliseres til én domstol, vil det representere en permanent økning i antallet saker ved den sentraliserte domstolen. Det vil være nødvendig å tilføre ekstra ressurser til denne domstolen. Etablering av en ny meklingsordning vil også kreve at det tilføres ressurser.

Tingrettsdommer Anne Marie Selvaag har i rapporten "Hensiktsmessig behandling av barnebortføringsaker ved norske domstoler" anslått at den domstolen som blir tildelt sentralisert jurisdiksjon samt meklingskompetanse vil få tilført oppgaver tilsvarende omtrent ett årsverk. I barnebortføringssaker vil hoveddelen av årsverket utgjøre en dommerressurs, som med lønn og sosiale utgifter utgjør ca. 1,5 million kroner. Det vil i tillegg påløpe reiseutgifter i saker der den sentraliserte domstolen velger å sette rett i rettskretsen hvor barnet oppholder seg. Det vil også påløpe utgifter til oppnevnte sakkyndige, men slike utgifter vil ikke berøre domstolens budsjett.

I og med at det er så få barnebortføringssaker som behandles av domstolene i dag, vil ikke en sentralisering av barnebortføringssakene til én domstol medføre en reduksjon i arbeidsbelastningen eller bemanningsbehovet i de øvrige domstolene.

Med hilsen

Solveig Moen
avdelingsdirektør

Kari Leira Bjørnsnøs
seniorrådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.